

NOU CONSUMARI CATALÀ (3) – Setembre – Octubre

Recopilació i notes: Albert Figueras

albertfigueras@yahoo.com

«*Al setembre, els fascicles són de témer*»

Refrany atribuït a l'Àngels P., quiosquera del meu poble»

Quan el caler escasseja, la necessitat es fa palesa. ¿Teníeu per objectiu sobreviure fins el 31 d'agost? ¿Ho heu aconseguit? Felicitats!. Això vol dir que haureu cobrat. Naturalment, la maquinària consumista ho té tot previst per fer que els diners circulin. Diu el venedor que «euro al mitjó no té perdó».

Nota 1.- Més enllà de la frontera, el setembre s'anomena la *rentrée*. Temps de tardor, temps de reflexió, si ho preferiu. Després de la disbauxa sensual i del dispendi material, la tornada de vacances incita a la sempre perillosa reflexió. Ens convencem per llançar-nos definitivament a la piscina de l'anglès —que sempre se'ns ha resistit— i ens envalentim fins a creure que aquest curs aconseguirem d'anar al gimnàs dues vegades a la setmana. Els casos més greus es proposen, a més a més, d'estalviar cent euros cada més per no tornar a acabar l'agost vinent amb la visa seca com un bacallà. Il·lusos!

DIA 15 de SETEMBRE – MARE DE DÉU DELS DOLORS

D'entrada, els primers quinze dies de setembre —i bona part del sou— se'n van amb l'*atzenzo* escolar. Aneu sumant: bata, llapis, llibretes, cartera, motxilla o maleta de la bestiola de còmic que s'ha posat de moda durant l'estiu, xandall, samarreta d'esport, samarreta per a les excursions, sabatilles (bé, si fossin bambes Pirelli, rai!), sabates, roba, matrícula del centre, «material» escolar brindat pel centre, i llibres (llibres!).

Nota 1.- Cal que multipliqueu el resultat de la suma anterior per tanta descendència com tingueu. No valen lamentacions; això us passa per anar fent cas dels polítics, quan diuen que procreu.

Nota 2.- Les criatures tenen el mal costum de créixer, sobretot a l'estiu. Quan torneu de vacances, les àvies us diran «Renoï, quina estirada». Malament! Fa temps vaig proposar a l'amo de Zara que fabriqués una roba resistent que, a més a més, fos prou elàstica per anar-se adaptant al creixement natural de la quitxalla. Em va mirar malament —molt malament, en realitat— i va girar cua.

Nota 3.- L'esport predilecte dels mestres consisteix en canviar els llibres cada any. Us ho explico: quan ja teniu els nanos de vacances, el col·lectiu docent del centre es tanca quinze dies per preparar les llistes de llibres amb l'únic objectiu de canviar el de naturals —que era de Text— pel de naturals de Cruïlla, el de socials —que havia estat de Cruïlla—, pel de socials de Teide i el de matemàtiques —que quan el germà gran feia quart era de Teide—, pel nou que acaba de treure Text. I se'n surten, els païos, que per alguna cosa han estudiat magisteri. En resum: seguint el primer principi del consumisme elemental, no espereu aprofitar cap llibre dels germans grans o dels cosins.

DIA 16 – SANTA EDITA, PATRONA DELS FASCICLES

Temps era temps que la gent passava el setembre anant a les festes de la verema. Avui ningú no té temps; tenen una altra ocupació més casolana. Des del dia primer, els quioscos són víctimes de les riudes de fascicles col·leccionables. Van començar els cursos d'anglès. Però això passava els primers anys de la democràcia i només afectava els que tenien mala consciència amb l'idioma globalitzador. Ara

el tema ha empitjorat; coses del marketing: amb tanta proliferació de fascicles i endergues, és difícil que no n'hi hagi algun que us faci el pes. A banda dels cursos d'idiomes (alemany, francès, rus i swahili), hi ha els de comptabilitat, economia, psicologia i guitarra. I per a qui no vulgui estudiar, cotxes d'època, cotxes de carreres, cotxes de la Seat i cotxes d'en Tintin, vaixells de pesca, transatlàntics, el Titanic a peces, edificis famosos a maons, monedes del món, insectes dissecats o perfums en miniatura amb moble expositor de regal.

Nota 1.- Senyors Planeta-Agostini i Salvat: venc la idea de preparar uns fascicles sobre la història dels fascicles col·leccionables d'aquest país, amb un annex (la llista amb nom, cognoms i telèfon dels tretze humans que fins ara han aconseguit acabar una col·lecció sencera) i, de regal setmanal, el primer número dels fascicles de més èxit.

DIA 5 d'OCTUBRE – SANT FROILÀ

Aquest sant no és especialment consumista, però cal fer-ne memòria ara que aquest país s'està tornant cada vegada més republicà, tendència francament preocupant, perquè no sabríem en què gastar els quartos que ens costa la monarquia cada vegada més nombrosa.

DIA 6 d'OCTUBRE – SANTA FE DE LES ACADÈMIES

Amb l'escola no n'hi ha prou, diu el poble. I no ho diu perquè no cregui en el sistema educatiu, sinó perquè el poble penca fins tard i les escoles tenen un horari ximple. Cal entretenir la canalla mentre els pares treballem.

Nota 1.- Pensada lloable, si teniu en compte que l'alternativa és la cangur universal, Santa Tele i la seva beneïda programació.

Nota 2.- Per si només penseu en les acadèmies d'anglès (que últimament no tenen gaire bona premsa), n'hem buscat unes quantes més: judo, ballet, karate, barres paral·leles, escriptura creativa, economia consumista infantil, armes d'assalt per a joves, supervivència a la selva amazònica per a nenes i la que acabo d'obrir enguany: relligat casolà de fascicles per a totes les edats.

DIA 30 d'OCTUBRE – SANTA ZENÒVIA

A les acaballes de la *rentrée* hi ha el costum de formalitzar els compromisos sentimentals de l'estiu que han ultrapassat el 31 d'agost. Això vol dir que a partir d'aquest moment caldrà pensar en un esdeveniment consumista per excel·lència: el casori del mes de maig. Pares, parents i amics, prepareu les butxaques quan la parelleta us faci una visiteta amb un sobre a la mà.